

НЕЗАБУТНІ ДНІ ТРАВНЯ 1945-го

Полк, у якому я служив, брав участь у Берлінській операції, добиваючи фашистського звіра в його логові. Запеклі бої за Берлін не втихали ні вдень, ні вночі. На кожному кроці наші воїни зустрічали запеклий опір ворога, який використовував для укріплень усе, що міг. Кулеметної черги можна було чекати звідкіля завгодно. Спеціально навчені фашисти вели боротьбу з нашими танками.

Отож, за таких умов кожний метр просування радянських військ вперед давався надзвичайно великою ціною. Не зважаючи на значні втрати в живій силі та техніці, радянські бійці рвалися вперед, прагнучи якомога швидше добити озвірілого ворога. І не даремно у спогадах маршала Конєва про ті дні сказано, що йому тоді здавалося, що наші воїни готові штурмувати навіть небо.

Прапор Перемоги, піднятий над рейхстагом, ознаменував кінець

важкої кровопролитної війни радянського народу з фашистською Німеччиною. В числі інших командуючих арміями, які були присутні при підписанні акту про беззастережну капітуляцію фашистської Німеччини, знаходився командуючий нашою 69 армією Герой Радянського Союзу генерал-полковник В. Я. Колпакчі.

Коли звістка про перемогу дійшла в дивізії і полки, відбулися хвилюючі до сліз масові мітинги, де виступали наші бойові командири і комісари, рядові бійці, які особливо відзначилися в останніх боях. Кожний говорив про те, що пережив, і що наболіло на душі за важкі роки війни. Називалися прізвища бойових друзів, які не дожили до радісного Дня Перемоги.

Командуючий армією генерал-полковник В. Я. Колпакчі був присутній на мітингу в нашому полку, сердечно поздоровив усіх з великим святом Перемоги. А до кінця дня 9 травня ми вже зна-

ходилися біля міста Магдебурга, де зустрілися на Ельбі з американськими військами. Американські і наші солдати висловлювали бажання назавжди зберегти мир в усьому світі.

Небагато залишилося учасників війни серед співробітників нашого інституту. І коли ми зходимося разом, то обов'язково згадуємо, де і як зустрів кожен з нас День Перемоги. А виступаючи перед молоддю, обов'язково називаємо дорогі імена своїх однополчан, розповідаємо про їх героїчні вчинки в ім'я найдорожчого — свободи і незалежності рідної Вітчизни. Їх подвиг буде жити у віках.

Те, що створили і відстояли у важкій боротьбі з фашизмом старші покоління, належить примножувати і надійно захищати усім і, в першу чергу, молодим.

Г. КОНВІСАРОВ, викладач
військової кафедри, полковник
медслужби у відставці.